

MARULIĆEVA

JUDITA

MARUL ART FEST

GRADSKA
KNJIŽNICA
MARKO MARULIĆ
Split, 23.04.-10.05.2026.

GMM

MARUL ART FEST

Split, 23.04.-25.04.2026.

Impressum

Marul Art Fest međunarodna je književno-umjetnička manifestacija koja povezuje renesansnu baštinu i suvremenu kulturu promovirajući djela Marka Marulića u europskom kontekstu.

Izložba „Marulićevoj Juditi u čast”

Mjesto: Gradska knjižnica Marka Marulića, Split

Vrijeme: 22. travnja – 10. svibnja 2026.

Stručni žiri: Silvana Dragun, Josip Botteri Dini, Arijana Rožić-Brakus

Organizator: Hrvatska udruga Benedikt

Parteri: Gradska knjižnica Marko Marulić, Književni krug Split, Hagiopolis – međunarodni institut za kršćansku kulturu i umjetnost

Pokrovitelj manifestacije: Splitsko-dalmatinska županija

Marulićeva Judita - od biblijske paradigme do suvremene rezistencije

Marulić je svoj jezik — koji se tada nazivao slovinskim, ilirskim i dalmatinskim — imenovao hrvatskim. Napisana kao vergilijansko-biblijski ep, *Judita* (poput Šižgoričeve *Elegije*) preobražava biblijski narativ u snažnu paradigmu otpora turskim osvajačima. Objavljena 22. travnja 1501. godine, Marulićeva *Judita* ukazuje na višeslojnost hrvatske kulturne i jezične baštine te neprijeporno pripada korpusu hrvatskoga književnog kanona. Osim književne vrijednosti, ona nosi snažnu domoljubnu komponentu, svjedočeći o autorovoj težnji za očuvanjem hrvatskoga kulturnog i duhovnog identiteta u jeku osmanlijske opasnosti krajem 15. i početkom 16. stoljeća u Dalmaciji.

Poseban sloj Marulićeva stvaralaštva čini prožimanje literarnih i likovnih elemenata, koji potvrđuju ilustracije kojima je sam opremao svoja djela. Poznato je da je biblijska heroína Judita nadahnula brojne umjetnike: od talijanske slikarice Artemisije Gentileschi do istaknutih hrvatskih autora poput Bele Čikoša Sesije, Otona Ivekovića, Celestina Medovića, Dimitrija Popovića, Matka Trebotića i drugih.

Marijana Rajčić, *Cyber Judita*, 2026.

odustajanja. U vizualnoj interpretaciji biblijskog motiva umjetnici se odmiču od mimetičkog diskursa, stvarajući hermeneutički okvir za novo iščitavanje Marulićeve epa. Neki autori, poput slikarice Karin Grenc, Eve Meštović, Veile Krmpotić i Rite Medvešek, nadahnuće pronalaze u četvrtom pjevanju, u trenutku Juditine pripreme za odlazak prema neprijateljskom šatoru. Drugi težište ikonografskog sadržaja premještaju na topografiju stradanja, fokusirajući se na ambijent opustošene Betulije.

U hrabroj udovici umjetnici vide prije svega domoljubnu gestu te čin hrabrosti i odlučnosti u borbi za oslobođenje opkoljenog grada. Primjer takvog pristupa nalazimo u djelu Josipa Botterija Dinija i njegovoj korelaciji između starozavjetne junakinje i opsade Dubrovnika u Domovinskom ratu.

Izložba „Marulićevoj Juditi u čast“ pokazuje da suvremeni hrvatski slikari u Juditi ne vide isključivo starozavjetnu figuru koja pogubljuje asirskoga vojskovođu kako bi spasila narod od genocida; njezin lik, štoviše, odražava samu fizionomiju otpora. Judita u Marulićevu epu, kao i u djelima ovih umjetnika, utjelovljuje građansku hrabrost i spremnost na žrtvu. Njezina borba nije uperena protiv „krvi i mesa“, već protiv iskonskog zla i kulture smrti koja ishodište pronalazi u svakom bratoubilačkom činu. Slikari odsječenu Holofernovu glavu više ne percipiraju isključivo kao ratni trofej; ona simbolizira mitskog Levijatana koji iz mračnog podzemnog grotla vreba čovjeka, pretvarajući ga u zvijer koja sije smrt.

Dok se dio umjetnika dosljedno drži biblijskog narativa, drugi — napuštajući baroknu ikonografiju — redefinišu lik Judite u suvremenom kontekstu. Okreću se internalizacija lika, akcentirajući unutarnju borbu i psihološku komponentu prikazujući napetost između aktivnog otpora i iskušenja

Opsada Betulije na njegovoj slici postaje metafora stradanja, a Juditina borba simbol internaliziranog krika umjetnika protiv suvremenih oblika tiranije. Kod drugih umjetnika primjećujemo rekontekstualizaciju biblijskog narativa unutar intimnog prostora pojedinca koji se, u bezvremenom „sada“, suočava s vlastitim strahovima.

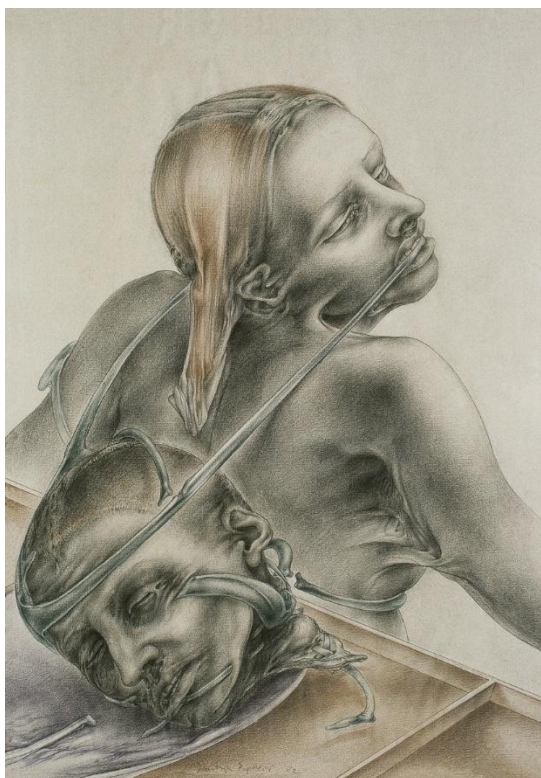
Artemisia Gentileschi, *Judita sa sluskinjom i glavom Holoferna*, oko 1608–1612, ulje na platnu, 136 × 160 cm, National Museum of Art, Architecture and Design, Oslo

Pred Marulićevom Juditom nije bilo dileme: boriti se ili predati. Nošena čvrstom vjerom, ona prihvaća rizik misije donoseći pobjedu izmučenom narodu nakon niza poraza. Izlazeći iz vlastite zone komfora ona se upušta u akciju koja poprima obilježja kolektivne paradigme. Judita nije „uspavana ljepotica“ koju treba probuditi, nego artikulira etiku rezistencije protiv opće društvene apatije i malodušnosti. Ona danas postaje simbol pojedinca koji se zlu opire demokratskim i pravnim putem, tihom diplomacijom i prije svega moralnom odgovornošću. U tom smislu ni Holoferno danas više nije amblem osmanlijske okupacije, već simbol strukturalnog zla koje se ogleda u borbi za moć. Izložba nas suočava s uznemirujućom spoznajom da neprijatelj ne prebiva isključivo u „drugome“; on se krije iza maske tiranina u strahu koji generira šutnjom i povlačenjem.

Današnji oblici porobljavanja nemaju isključivo opipljivu, materijalnu formu. Arhitektica Marijana Rajčić u svom dizajnerskom konceptu *Cyber Judita* biblijski narativ premješta u sferu suvremenih bioetičkih izazova, prikazujući Juditin čin hrabrosti prije svega kao kulturnu borbu za očuvanje identiteta i zaštitu dostojanstva ljudske osobe u suvremenom algoritamskom poretku. Cyber Judita suočava se s izazovima kibernetičke sigurnosti i digitalnog nasilja koje truje javni i medijski prostor. U tom kontekstu, ova izložba šalje snažnu poruku da u eri digitalne revolucije i uznemirujućih globalnih previranja, sudbina društva i dalje počiva na moralnoj odgovornosti pojedinaca, koji poput Judite, biraju opće dobro i neprolazne vrijednosti.

Silvana Dragun

Marulićevoj Juditi u čast

Dimitrije Popović, *Judita*, 1982.

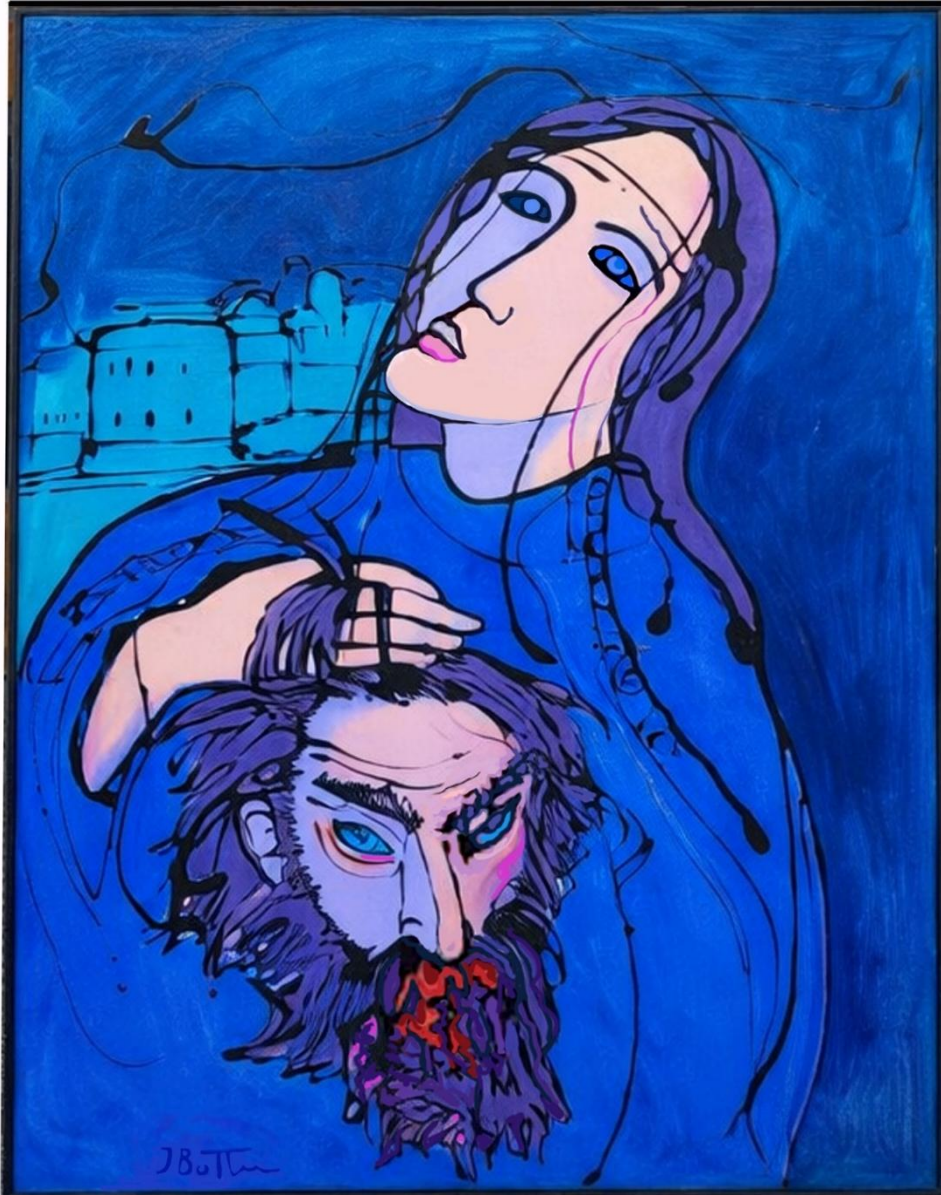
Uspoređujući biblijsku knjigu o Juditi s Marulićevim epom, imala sam dojam da Marko Marulić u svom epu naglašava vizualni element priče, detaljno i vrlo slikovito opisuje krajeve, ljude i događaje. Još 1950. godine naš jezikoslovac Petar Skok zamjećuje kako Marulić ima „slikarsko oko“, citiram: Marulićev „stilski talent počiva na slikarskoj vizualnosti, na iznalaženju dobrih kontura, koje čitaocu točno evociraju sliku predmeta.“ Kroz svoje stilističko istraživanje spjeva Judita, Skok zapaža da je Marulovo pjesničko izražavanje „ekvilibrirano između slikanja i pripovijedanja događaja“, te da je „deskriptivni dio protkan obilnom i svježom piktoralnošću“.

Dakle, sudionici natječaja „Judita-svetost, ljepota i hrabrost“ našli su se pred složenim izazovom: s jedne je strane autoritet Marulova imena, s druge autoritet brojnih umjetnika koji su se do sada hvatali u koštac s tematikom Judite: od Giorgionea, Botticellija, Michelangela, Donatella, Tiziana, Caravaggia, Goye, Klimta, ali i našeg Andrije Medulića Schiavonea. Od brojnih hrvatskih ću spomenuti samo Otona Ivekovića, Belu Čikoš Sesiju i Celestina Medovića, da se vidi koliko je visoko

podignuta letvica izvrsnosti, prag očekivanja. Malo je do sada u javnosti bilo riječi o tome da su prva dva izdanja Judite popraćena ilustracijama u drvorezu. Prvi ilustrator Marulićeve Judite bio je Mateo iz Trevisa, isti onaj koji je ilustrirao i Riječki misal.

Na ovoj izložbi raduje množina pristiglih radova, njihova raznolikost i svježina u pristupu. Najprije treba pohvaliti učeničke radove, djela najmlađih sudionika ove izložbe, koji su pokazali zavidnu likovnu vještinu s obzirom na dob. Umjetnici su prinijeli djelo originalno i heterogeno: od slikarstva, grafike, kiparstva, grafičkih računalnih animacija, pa sve do rješenja za scensko uprizorenje predstave „Judita“. Osobito me raduje nastojanje da se izbjegne deskriptivnost, da se temi priđe drukčije, na vlastit i originalan način. Umjetnici se više bave metafizičkim momentom, Juditinim duhovnim stanjem i dilemom, nego njenom pukom pojavnošću. Ova izložba donosi pogled na ep Judita iz više uglova, i u tom smislu znači osvježenje.

mr. sc. Arijana Rožić Brakus

Josip Botteri Dini, Dubrovačka Judita, 1993., akril na platnu, 80 cm x 60 cm

Josip Botteri Dini (r. 1943.) akademski slikar koji se najviše bavio djelima sakralne tematike. Samostalno je izlagao preko stotinu puta u zemlji i inozemstvu; neki od gradova s tog popisa su Pariz, Milano, Frankfurt, Padova, Toronto, Los Angeles, Ljubljana, Zagreb, Mostar, Split, Dubrovnik i dr. Njegovi se mozaici i vitraji nalaze u crkvama u Melbourneu, Splitu, Dubrovniku, Bolu, Baškoj Vodi, talijanskom Porto d'Ascoliju, austrijskom Wulkaprodersdorfu i Beču itd. Osim, vitraja i mozaika, često slika na platnu i drvu, a okušao se i u tehnici svilotiska u grafikama. Dobitnik brojnih nagrada i priznanja za svoj rad.

Slika "Dubrovačka Judita" (1993.) pripada Botterijevom ciklusu radova inspiriranih hrvatskom kulturnom i biblijskom tradicijom. Umjetnik prikazuje biblijsku junakinju Juditu s odsječenom glavom asirskog vojskovođe Holoferna. Kompozicijom dominira figura Judite, izduženog i stiliziranog lica, naglašene ekspresije i smirenog, gotovo meditativnog pogleda. Koloristička ekspresija naglašava dramatičnu atmosferu evocirajući mediteranski ambijent, dok u pozadini diskretno naznačene zidine upućuju na dubrovačke zidine.

Ivana Mandić Stojaković, *Najveštenje pastirima*, kombinirana tehnika (uljane boje, akrilni kit, pjena, žica), 50x50x10 cm

Iva Mandić Stojaković (r. 1991.) akademska slikarica iz Mostara. Slikarstvo studirala na Likovnoj akademiji u Širokom Brijegu 2014. godine u klasi profesora Antuna Borisa Švaljeka. Dobitnica je Rektorove nagrade za godinu 2009./10. i druge nagrade za sliku „Širokobriški mučenici“. Članica je Hrvatske udruge likovnih umjetnika i likovnih kritičara (HULULK). Radi kao nastavnica u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna Osijek.

Djelo kombinira reljefne elemente kiparstva i slikarske postupke; riječ je o slikarstvu u kojem tekstura preuzima dominantnu ulogu, a boja dobiva taktilnu kvalitetu, premda ostaje povezana s tradicionalnim značajkama štafelajnog slikarstva. Djelo prikazuje unutarnju borbu koju umjetnica povezuje s Juditinim činom: kao što se ona, ispunjena Božjom snagom, suočava i pobjeđuje mnogo moćnijeg neprijatelja, tako i pojedinac traži Božju snagu, svjetlost i duhovni impuls kojim nadvladava tamu unutarnjih stanja.

Velia Krmpotić, *Judita*, tuš, kist, pero, dimenzija 30 x 40 cm

Velia Krmpotić Vadignoff Sukačić, nastavnica likovne kulture, članica Hrvatskog društva likovnih umjetnika Istre. Sudjelovala na četrdesetak grupnih i samostalnih izložbi. Izlagala je u Chuck Levitan Gallery u New Yorku, XX. Salonu mladih u Zagrebu, u Rimu, Beču, Varaždinu, Mariboru i drugim gradovima.

Slika predstavlja židovsku heroinu koja spašava svoj narod od asirsko-babilonske opsade, 700 god. prije Krista. Slika je dvonamjenska jer predstavlja svaku današnju potlačenu ženu koja se bori protiv zloće autoriteta na poslu, u obitelji ili drugdje, u atmosferi mudrosti i iznenađujuće snage na nenasilan način. Zbog toga skriva mač među rukama, a naglasila sam njenu odlučnost, ponos i žensku ljepotu.

Karin Grenc, *U spomen Judit*, kombinirana tehnika na platnu, dimenzija 70x 50 cm

Karin Grenc (1971.) je grafička dizajnerica, slikarica i kiparica iz Splita. Djela joj se nalaze u privatnim zbirkama po svijetu. Osim na brojnim skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu, samostalno je izlagala na 14 izložbi. Članica je Hrvatske udruge likovnih umjetnika Split.

Sanja Jureško, kostimografija za predstavu "Judita" na 70. Splitskom ljetu

Sanja Jureško (r. 1990.) je akademska slikarica koja je slikarstvo studirala na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi profesora Zlatka Kauzlarića Atača. Članica je HDLU-a. Sudjeluje u brojnim izložbama, radionicama i rezidencijalnim programima. Radila kostimografiju i scenografiju za predstavu "Judita" u izvedbi Katarine Romac i režiji Dražena Krešića na 70. Splitskom ljetu 2024. godine.

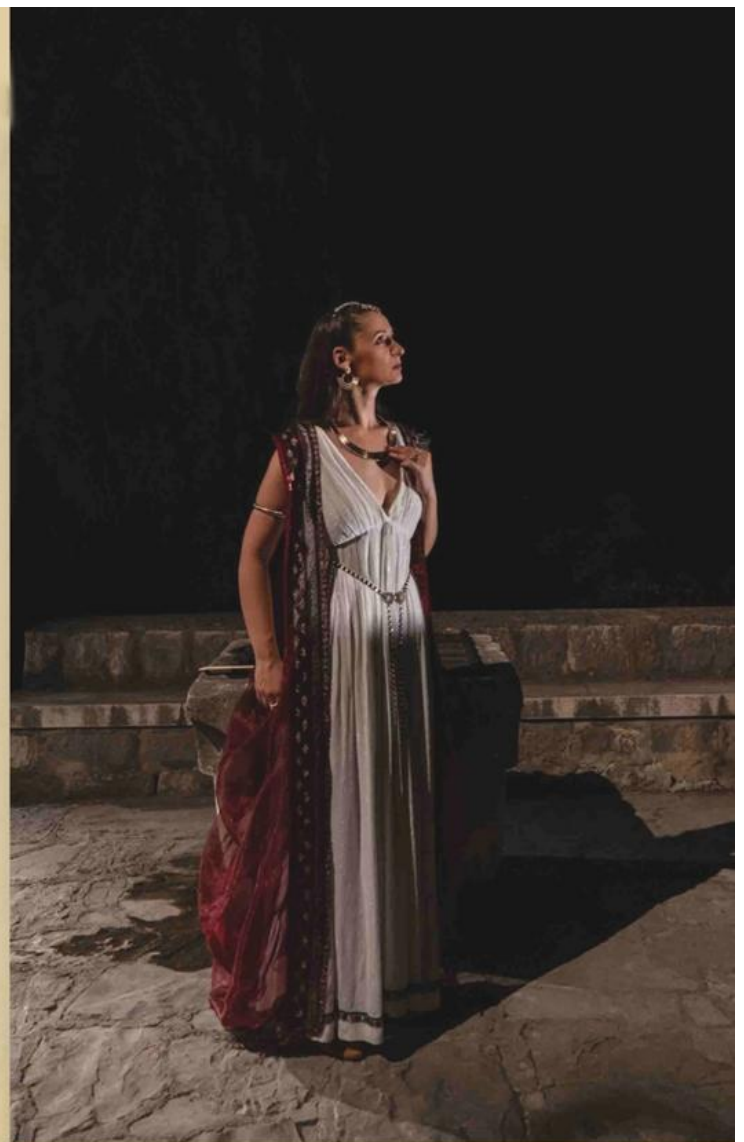
Polazeći iz vlastitog slikarskog senzibiliteta, autorica oblikuje kostim kao produžetak dramskog karaktera, naglašavajući dostojanstvo, odlučnost i unutarnju snagu glavne junakinje Judite. Kostimografsko rješenje ne teži doslovnoj povijesnoj rekonstrukciji, nego stiliziranoj interpretaciji koja povezuje biblijsku priču s univerzalnim motivima ženskog otpora i hrabrosti. U suradnji s redateljem Dražen Krešić i glumicom splitskog HNK Katarinom Romac, kostim postaje važan element scenskog izraza: materijali, silueta i koloristički naglasci oblikuju vizualni identitet lika te podupiru dramaturgiju predstave.

Tcni zefoeba Antonia Marcha.
 Silan po Rim tarcha vulafele chogluchi/
 Sinb blago raztarcha chubacem datuchi.
 Toiga podricuebi/Leopatru glubi.
 Zenu pufchufuchi po tom febe zgubi.
 Cbifu tachi zubi/foebchie nadurichi/
 Chacho yethe rubi chzipoftchie odurichi.
 Nachonac nefrichi vpaftchie u ffachof.
 Nemochgilbchie fichi fumach nedat pocho.
 Smalitchie razbor fuoi/fofchie imanie/
 Pdach u vichomgniznoi bitichie gnib ftante.
 Zaditchie fmanie drugi ricihu cuffci/
 Gonorit zam ante tarbuh nima vset.
 Razbire picbucel/ftafti priurachia
 Vyina ocbufciter vefse furachia.
 Dabinofo odurachia od dobra naucha/
 Pzidagnife neizfrachia/afe totu chglacha.
 Tim pifce ma rucha/chimno ftetu dubu
 Nezgodit left mucha vechia ner tarbuhu.
 Chini maitu bubu luda vtuarienta
 Jalizlu u yhu/spafena flifcenta.
 Da iur gonozenia rife tamo vrati
 Na fat spouidentia/odchlefe u vrati.
 Dlopberne ftatima noqe pre fedua
 Mogafce/ter fati chchocho mogabu dua
 Tolicho fam on zzuat obutaga fan
 Vagan zatuaruch zua/inib da gredu yan.
 Idofce na fuof ftan fobom teturate
 Terbo ne fedan zban popifce fplate/
 Redom zactigniale zdrauicu obnofer/
 Jednu popiate/a drugu donofe.
 Poidofce zanofetud ouud nogami/
 Samife nadnofe chimgluchi glauami/
 Obrazgim plami a na nofu para/
 Ina brade prami/afchiascefe equara.
 Tarbuh chacho zara nadmen odftoiafce/

hao/Pian vut-
 ebie bgliua
 obglubi Cleo-
 patru Chragli-
 cu od Alexan-
 drie a zenu pu-
 fticbafice/fe-
 fra octauiana
 Cefara i foga
 pogibe:
 Cholicbo fto-
 do hod iciba
 garla:

Chrabia na po-
 cianie bafone
 gonozenie:

Chacho piani
 gredibu ebife
 trouafce ftolo
 pbernom.

Arijana Rožić Brakus, *Opsada Betulije*, 2025., ulje na platnu

Arijana Rožić Brakus, povjesničarka umjetnosti i nastavnica likovne kulture iz Splita. Diplomirala u Splitu 1993. godine stekavši naslov profesorice likovne kulture. Slikarstvo je studirala kod profesora Mile Skračića, a 2009. godine pri Filozofskom fakultetu u Zagrebu stekla naslov magistre znanosti, znanstveno polje: povijest umjetnosti, uža specijalnost: moderna i suvremena umjetnost. Prvu samostalnu izložbu- ulja na platnu- ostvarila u Rijeci, galerija Jadroagent, 1990. godine. Ostvarila još dvije samostalne izložbe, i učešće na nekoliko skupnih. Bavi se prvenstveno slikarstvom, ilustracijom, kiparstvom, primijenjenim umjetnostima i komercijalnim likovnim stvaralaštvom. Sliku prati kao obavezan plastificirani print teksta citiranog na platnu, i to paralelno s prijevodom citata na suvremeni hrvatski jezik. Cilj njenog djela "Opsada Betulije" je povezivanje likovnog i jezičnog idioma u eksponiranju detalja bitke za Betuliju.

Eva Meštrović, *Judita – tišina prije pobjede*, ulje na platnu, dimenzija 80x100 cm

Eva Meštrović, mag. art., slikarica rođena u Zadru 1994. godine. Završila je školu Likovnih umjetnosti u Splitu, a trenutačno je apsolventica na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci, smjer slikarstvo. Do sada je imala dvije samostalne izložbe, u Splitu pod nazivom "Šapat duše" (2012.) i u Vranju pod nazivom "Veo duše" (2014.). Sudjelovala je na više skupnih i humanitarnih izložbi među kojima ističe APURI/ALU u galeriji *Pikto* (Zagreb), Bijenale slikarstva u Vranju 2018., te izložbi "Plati i nosi" u Domu HDLU/Meštrovićev paviljon 21. – 23. prosinca 2022. u Zagrebu.

U djelu „Judita – tišina prije pobjede“ autorica se vraća Marulićevoj Juditi ne kao narativnom prikazu biblijskog događaja, nego kao simboličkom i introspektivnom trenutku koji prethodi presudnom činu. Umjesto prikaza samog odrublivanja Holofernove glave, slika tematizira stanje svijesti u kojem je odluka već donesena. Figura Judite smještena je u prvi plan i oblikovana kao središnje nositeljice duhovne i moralne snage. Njezin miran, uzdignut pogled usmjeren je prema unutra, naglašavajući kontemplativnu dimenziju prizora i sugerirajući da izvor njezine moći proizlazi iz unutarnje sabranosti i vjere. U pozadini, među oblacima, pojavljuju se Holofernove glave, koje nisu prikazane kao trofej nakon pobjede, nego kao niz simboličkih i psiholoških stanja. Sedam lica predstavlja postupni raspad moći te različite izraze svijesti pred porazom: oholost, sumnju, bijes, zbunjenost, strah, nevjericu i konačnu spoznaju poraza.

Takvim ikonografskim rješenjem Holoferno prestaje biti samo povijesni ili biblijski protivnik te postaje simbol nasilne i samouvjerene moći koja se urušava u susretu s nepokolebljivom unutarnjom snagom vjere. Judita je pritom interpretirana kao arhetipska figura žene koja pobjedu ostvaruje već na razini duhovne odluke, prije njezine realizacije u stvarnosti.

Libar Marca Marula Splitchianina
Achomse vidarsi Istoria Sfete vdo
uice Juditu versih haruacchi slo
fena: chacho ona vbi voi vo
du S lopherna Posridu
voische gnegone: i ol
lodobi puch israels
chi od veliche
pogibili.

Prodaiuse vzdri dierolima
mirchouichia.

Drago Stojaković, *Judit se zovem ja*, akristal/keramički prah, dimenzija: 25x15 cm

Drago Stojaković, akademski je kipar, rođen 1989. godine u Osijeku. Srednju školu za tekstil, dizajn i primijenjene umjetnosti završava 2008. godine na odjelu kiparstva pod mentorstvom prof. Ratka Žaje. Iste godine upisuje Akademiju likovnih umjetnosti, Sveučilišta u Mostaru, sa sjedištem na Širokom Brijegu gdje 2013. diplomira u klasi prof. Stjepana Skoke te stječe akademsku titulu i zvanje magistra kiparstva i prof. likovne kulture. Trenutačno radi kao profesor stručne grupe predmeta u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna Osijek gdje je već pet godina pročelnik strukovnog odjela i voditelj kiparskog odsjeka.

»Ostavih grad i hram, s životom bižim tja, jer će se dati vam.

Judit se zovem ja.«

– Marko Marulić

Ovaj rad prikazuje Juditu u trenutku kada nepokolebljivo staje pred svoj narod i pogled usmjerava prema Holofernovom šatoru. Iako oskudno odjevena i svjesna da izlaže svoje tijelo požudnim pogledima, njezin uzdignuti pogled ostaje čvrsto usmjeren prema većem cilju. U tom činu posvećenja Judita se poistovjećuje s likom Krista koji, ponizan i osramoćen pred ljudima, biva uzdignut radi spasenja drugih. Na isti način, Judita potpuno predaje samu sebe službi spasa svoga naroda. U naborima njezinih haljina nazire se i profil Marka Marulića, čime se uspostavlja poveznica između junakinje, njezina književnog tvorca nadahnutog biblijskom junakinjom i duhovnog nasljeđa koje nadahnjuje ovaj rad.

Anđelko Brkić, *Izlazak iz Betulije – Blagoslovljena*, ulje na platnu, dimenzija (70x50 cm)

Anđelko Brkić, slikar hobist iz Koprivnice. Član je HDLU Zagreb i KUD-a Delovi. Ostvario je pet samostalnih izložbi u Koprivnici, Zagrebu i Ludbregu. Rado sudjeluje na likovnim kolonijama humanitarnog karaktera te je prisustvovao na sedamdesetak domaćih i nešto inozemnih.

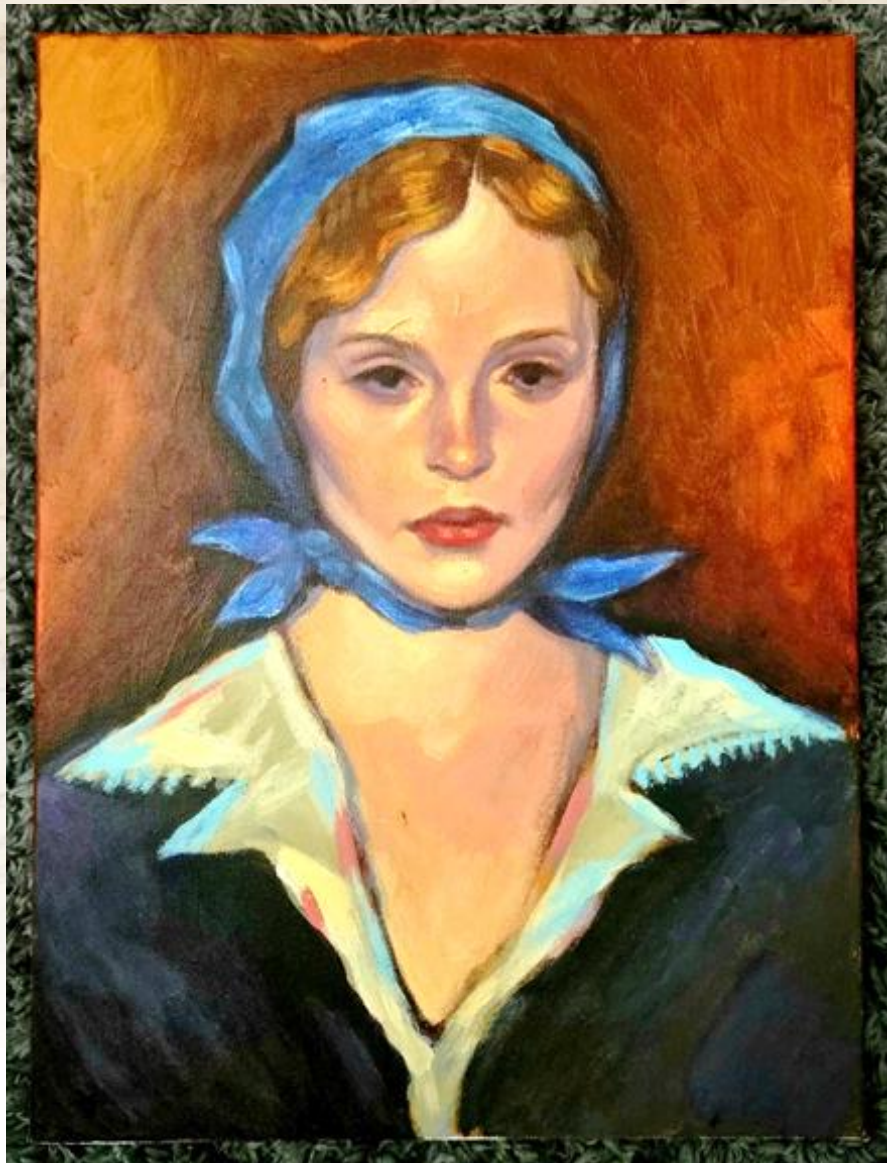
»Ona se sada sja, vi ste u tamnosti.

Nju radost obuja, vi ste plačni dosti.

Ona je u milosti kralja nebeskoga,

vi ste u gardosti djavla paklenoga.«

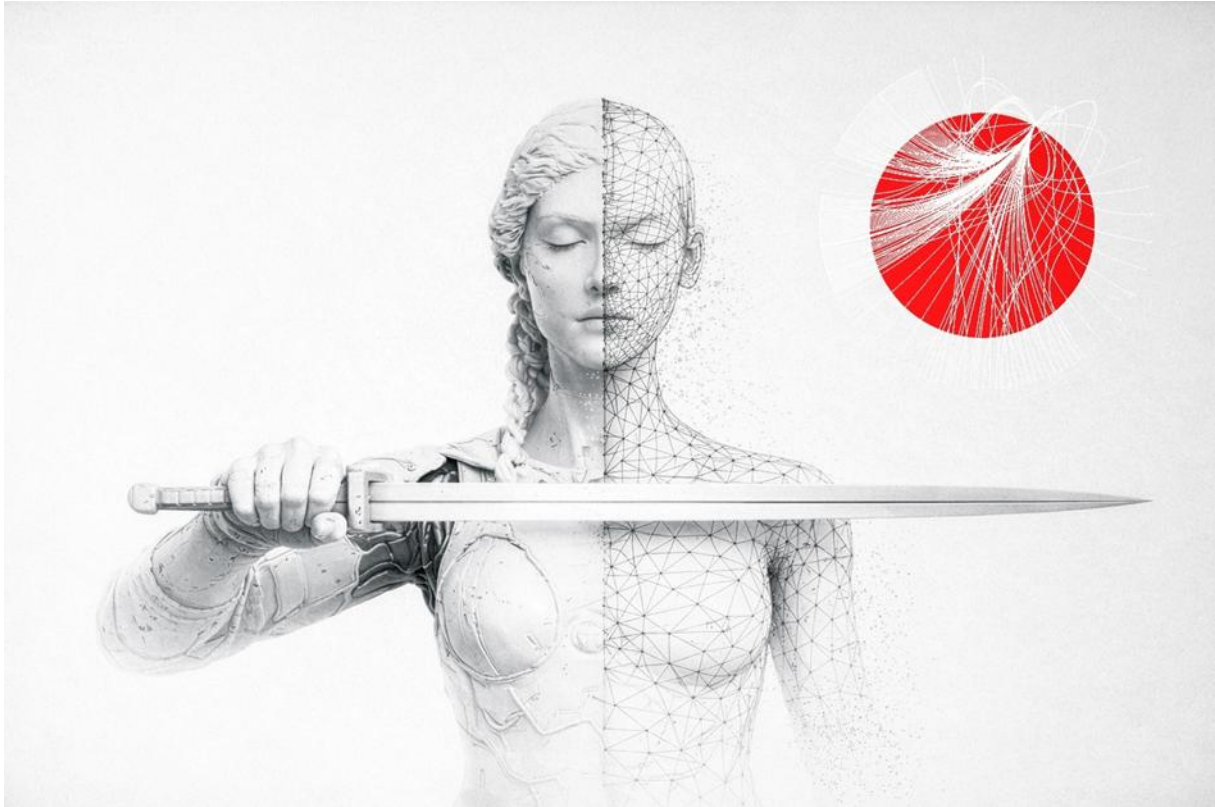
Marko Marulić, *Judita*

Rita Medvešek, *Judita – Tišina pred misiju*, akril na platnu, dim. 30 x 40 cm

Rita Medvešek (r. 1999.) živi u Zagrebu gdje je završila Školu primijenjene umjetnosti i dizajna, smjer slikarstvo. Trenutačno je studentica treće godine na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, u klasi mentora Zoltana Novaka. U svom radu istražuje odnos figuracije i emotivne atmosfere, spajajući klasične slikarske tehnike s osobnim narativom. Do sada je sudjelovala na skupnoj izložbi i realizirala više privatnih narudžbi. Tematski se najčešće bavi ljudskim likom i simbolikom prostora, a osobito često slika konje, što je postalo jedan od prepoznatljivih motiva njenog opusa.

Slika prikazuje Juditu u intimnom, introspektivnom trenutku neposredno prije odlaska u Holofernov tabor. Kroz smiren, ali odlučan izraz lica i skromnu odjeću, rad ističe njezinu unutarnju snagu, vjernost i čednost. Plavi rubac simbolizira mir i vjeru, dok topla tamnocrvena/*sienna* pozadina nosi simboliku ratnog kaosa i opasnosti koje je okružuju. Polusjena na licu prenosi dualitet njezine situacije – vjeru i hrabrost naspram straha i neizvjesnosti. U ovom djelu Judita je prikazana kao žena čvrstog morala, bez teatralnosti, usredotočena na svoju misiju i svjesna žrtve koju nosi. Djelo spaja sakralni ton i intimnu ljudsku dimenziju, čime se prenosi poruka Marulićeva teksta u suvremenom, likovno pročišćenom obliku.

Marijana Rajčić, *Cyber Judita 1*

Marijana Rajčić arhitektica je i dizajnerica koja dizajn promišlja kao sustav znanja, a ne kao stilsku gestu. Tijekom više od trideset godina međunarodnog djelovanja razvija projekte u području strategije brenda, sustava vizualnih identiteta i interdisciplinarnog dizajna, pri čemu dizajnersku praksu razumije kao analitički i istraživački proces usmjeren na artikulaciju značenja unutar suvremenog komunikacijskog prostora.

“Cyber Judita”

Umjetnica u konceptu *Cyber Judita* transformira biblijski lik u hibridnu futurističku figuru koja prikazuje tijelo žene ratnice. Judita predstavlja ženu koja želi sačuvati kulturni identitet u dehumanizirajućem svijetu. Ona nije pasivni promatrač nego aktivni sudionik digitalne transformacije kojoj svjedoči oko sebe. Njeno tiho herojstvo sastoji se u kulturnoj borbi za očuvanje ljudske slobode i identiteta u suvremenom tehnološkom kontekstu. Njezin mač simbol je otpora dehumanizaciji u suvremenom algoritamskom poretku. Horizontalno položeni mač funkcionira kao precizna linija reza – granica koja istodobno razdvaja i artikulira prijelaz između dviju razina stvarnosti. Ilustracije naglašavaju ontološki pomak između organskog i digitalnog, zadržavajući smiren i kontroliran vizualni ritam.

Marulićeva

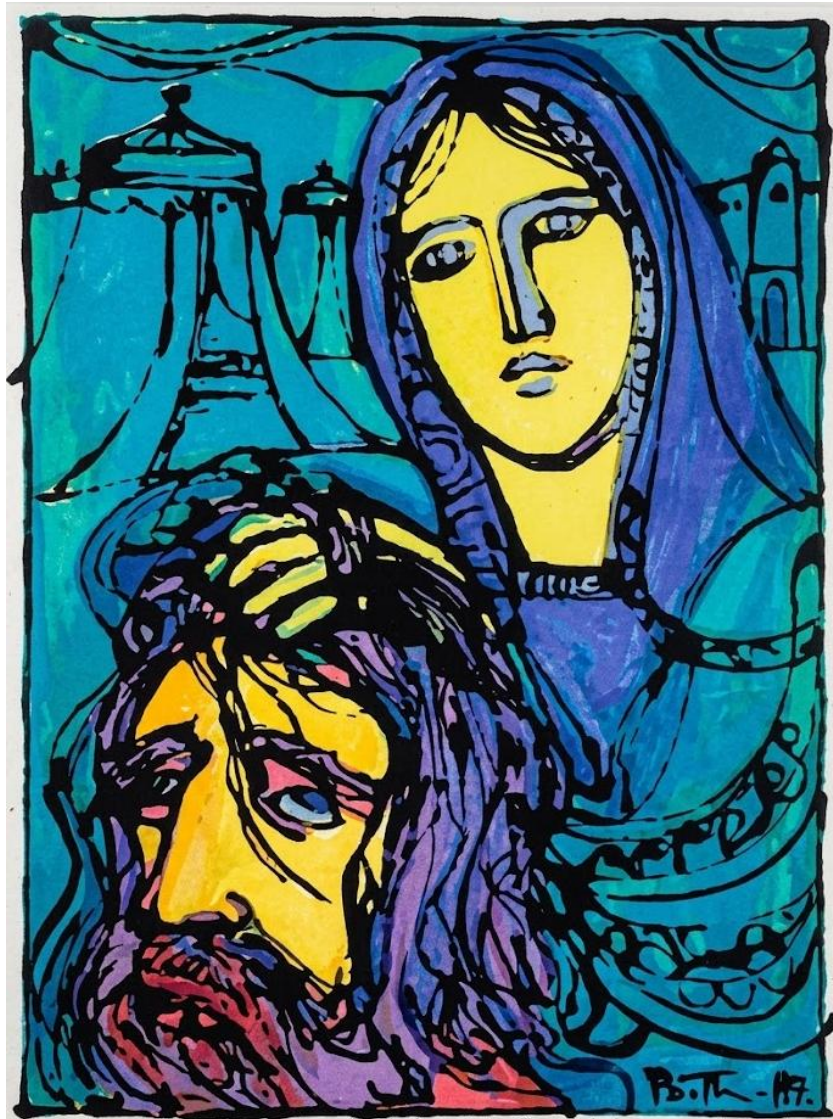
JUDITA

Marijana Rajčić, *Cyber Judita 3*

»Judita nije samo religiozno djelo,
nego i snažna pjesnička interpretacija nacionalne sudbine.«

Ivo Frangeš

Josip Botteri Dini, *Judita s Holofernovom glavom*, akril na platnu, dimenzija 100 x 80 cm, 1990.

Akademski slikar **Josip Botteri Dini** ovu sliku je naslikao u razdoblju kada je intenzivno istraživao povijesne i nacionalne teme kroz prizmu kršćanske ikonografije. U prikazu Judite i Holoferna slikar koristi "vibrantnu paletu" i "uskovitlane linije" kojima postiže dinamiku. Slikom dominiraju snažni tonovi koji podsjećaju na njegove vitraje.

Josip Botteri Dini,

grafike

o Marulićevu životu

u knjizi

Frane Barasa

"Marulić u deset slika"

u izdanju

splitskog

ogranka

Matice

hrvatske

(2005.)

»Marulić je otac hrvatske književnosti, a Judita njezin prvi veliki spomenik.«

Miroslav Krleža

Posebna zahvala na potpori i suradnji:

Gradskoj knjižnici Marko Marulić – Split

Gradu Splitu

Splitsko-dalmatinskoj županiji

Katoličko-bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu

Udruzi mladih akademskih glazbenika - MAG

Institutu za kršćansku kulturu i umjetnost – Hagiopolis

Restoranu Duje

